

Diu el Redactor Poeta...

*Fugint de la vida trista
que el diumenge em cal passar
l'altre dia vaig provar
de fer-me excursionista.*

*I si, si, amb l'Agrupació
aquesta de Granollers,
ja em teniu a Vallfornés
tot el dia d'excursió.*

*Creieu-me que em va agradar;
vaig quedar tan recontent
dels costums d'aquella gent
que, si em vaga, hi vull tornar.*

*No protesta mai ningú,
tothom crida, però va recte,
acatant sempre el respecte
i el pensar de cada ú.*

*No hi ha pinyes ni bolets,
es disputen mútuament
molt sovint i de valent,
però acabat tan tranquil·lets.*

*Pel menjar no miren prim,
firen tots d'una paella
i acostumen fer escudella
però amb caldo de Sant Prim.*

*Per si es troben malament
tots porten deu mil untures,
quines, calxes i pintures
que s'apliquen mútuament.*

*De plànols en posseeixen,
valga'm Déu, un requitzell
i de lleils tot un farcell
que no entenc perquè els serveixen.*

*Cadascú tranquil·lament,
crida riu i fa el que vol,
puix no hi ha cap més control
que el xiulet del President.*

*Més aquest no els pot torçar
mai el fil de la rebasta,
puix dient-li prou o basta
l'engeguen a passejar.*

*Ni tan sols pot presumir,
puix si cau de l'escambell
reunint-se el gran consell
l'oblíquen a dimiïr.*

*I si en fer-ho s'empenyia,
com a voltes ha passat
passa el pobre a ser el solitari
darrer de la companyia.*

*Els vocals no hi pinten res,
puix si proven de piular
qualsevol els fa callar
pel sol fet de cridar més.*

*Tots es creuen ésser valents;
si l'un fort, l'altre molt més,
i presumen dels primers
en baixar, per resistents.*

*Millor dit (en Pau no enganya),
a mi em feu, sincerament,
l'efecte que aquella gent
vivien igual que a Espanya.*

*Tots volem tenir raó,
tots triem i remenem;
però a la llarga tots quedem
amb aquella germanor.*

*I això em crec que és tot portat
pel clima d'aquest país
i el caràcter movedís,
que el Suprem ens ha donat.*

*Però, en fi, si us avorriu
feu igual com vaig fer jo,
soci de l'Agrupació
i el diumenge us divertiu*

*Perdoneu-me la brometa,
bons amics, que us he esmentat,
i la lata que us ha dat
vostre amic*

EN PAU POETA

DE COL·LABORACIO

Santa Agnès i La Roca

Memòries de L'Associació Catalanista
d'Excursions Científiques

Volum II. Pàgina 68. Any 1878.

(Acabament)

Sens dubte l'antiga construcció romana sofriria les modificacions, perquè passaren la major part dels edificis militars d'aquella època a Catalunya, fins a venir a parar en l'estat de castell feudal a l'edat mitjana, en qual època i a principis del segle xv degué sofrir la transformació o reedificació actual.

Hem dit ja que en l'intradós d'un dels finestrals de les actuals runes s'hi veu encara un escut, sens dubte de la Casa dels Torrelles i aquesta suposició la confirma la nota històrica que llegim en Bofarull, (Història de Catalunya, volum sisè), on, parlant dels fets de la revolta dels Remenses, en època de don Joan II, cita un fragment del dietari de la Diputació del dimarts, 24 de maig del 1485, que diu que en aquell dia, venint l'honorable esposa de mossèn Martí Joan de Torrellas, cavaller, a Barcelona, li sortiren prop de Montmeló els pagesos i després de robar-li el que portava li dirigiren paraules injurioses contra ella i

son marit. Indici segur de que el Castell s'havia mantingut ferm en mig d'aquell moviment i que el seu senyor era un dels que defensava la causa de la terra.

Per les paraules de Marca que hem citat, sembla despendre's que en son temps eren ja runes *relique* d'un antic Castell, el que es veia damunt La Roca. I si així és, hem de suposar que foren les mateixes guerres d'aquell segle (xvii) les que motivaren l'enderrocament.

Avui encara aquestes runes mostren ben bé el que era una casa de l'edat mitjana, que deixant ja la feréstega vestidura de l'antic Castell feudal, comença a pendre el caire d'una d'aquelles torres o cases de camp fortificades que tant servien de lloc de plaer com de defensa contra l'enemic.

A primeres hores de la tarda deixàvem el poble de La Roca mentre una forta nuvolada ens privava la vista del Montseny, d'aquest niu de fantàstiques tradicions i d'una naturalesa eternament verge.

A. AULESTIA I PIJOAN

Enfilall

El dia primer d'abril comença el temps de veda cal vigilar que durant aquest temps la gent no vagi a caçar; i el que ho ha de vigilar és l'autoritat. Si, l'autoritat, si!

Però, i si és l'autoritat la que infringeix la llei, què cal fer llavors?

Perquè a casa nostra l'autoritat caça, senyors!

Caldrà fer eleccions per a elegir uns homes que vagin a Madrid a elegir el nou President de la República espanyola.

Quan haguem entès ben bé com s'han de fer, ho explicarem als nostres lectors.

Si no hi ha Déu, això de la vinguda de Jesús al món és un «cuento». Si Jesús no va venir al món, tot això de la Passió i Mort és una falòrnia. Si no va morir, no podia ressuscitar. Si no va ressuscitar, quin significat tenen aquestes dues festes de Pàsqua?

Els laics tenen la paraula.

Vaig veure't que anaves a un enterament civil i avui et veig agenollat davant el Sant Crist, orant; en què quedem; que hi creus o no hi creus?

Comèdia, no, home!

S'ha d'acabar amb els capellans; no es pot consentir de cap manera que els homes portin faldilles.

Bé, i llavors què hi posarem; guàrdies d'assalt amb faldilles i bit de bou? Perquè si d'una sotana en dius faldilles també ho deuràs dir d'un abric, veritat?